

Mål C-579/21**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

22 september 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Itä-Suomen hallinto-oikeus (Finland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

21 september 2021

Sökande:

J. M.

Övriga berörda parter:

Ställföreträdande dataombudsman

Pankki S

**ITÄ-SUOMEN HALLINTO-
OIKEUS (ÖSTRA FINLANDS
FÖRVALTNINGSDOMSTOL)****INTERIMISTISKT
BESLUT**

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

**FÖREMÅLET
FÖR TALAN**

Begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF)

Sökande

J. M.

**Övriga berörda
parter**

Ställföreträdande dataombudsman

**Det angripna
beslutet**

Pankki S

Beslut av den ställföreträdande dataombudsmannen av den 4.8.2020 [utelämnas]

Saken i det nationella målet och de omständigheter som är relevanta för utgången i målet

- 1 I det mål som anhängiggjorts vid Östra Finlands förvaltningsdomstol uppkommer frågan om hur artiklarna 4.1 och 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ska tolkas.
- 2 Det nationella målet avser tolkningen av begreppet personuppgifter och den registrerades rätt att få tillgång till de uppgifter som insamlats om denne. J.M., som har väckt talan vid Östra Finlands förvaltningsdomstol, var anställd hos Pankki S (nedan kallad banken). J.M. var även kund hos banken. Enligt J.M. fick han år 2014 kännedom om att hans egna kunduppgifter hade kontrollerats mellan den 1 november och den 31 december 2013, under den period då han arbetade på banken. J.M. misstänker att skälen till att hans uppgifter kontrollerades inte var helt legitima. Genom skrivelse av den 29 maj 2018 bad han banken om att tillhandahålla honom information om identiteten på de personer som hade behandlat hans kunduppgifter under perioden den 1 november till den 31 december 2013, samt om att informeras om ändamålet med behandlingen av hans kunduppgifter. Under den tiden sade banken upp J.M. J.M. motiverade sin begäran om information med att han bland annat ville klargöra skälen till uppsägningen.
- 3 I sitt svar av den 30 augusti 2018 till J.M. vägrade banken, som var den personuppgiftsansvarige, att lämna information om namnen på de anställda som hade behandlat hans kunduppgifter. Enligt banken är rätten att kontrollera sina egna personuppgifter, som föreskrivs i artikel 15 i den allmänna dataskyddsförordningen, inte tillämplig på logguppgifterna i bankens datasystem. De uppgifter som begärs är inte kundens personuppgifter, utan personuppgifter om den anställde som har behandlat uppgifterna. Banken, i egenskap av personuppgiftsansvarig, uppgav i sitt svar till J.M. att den skulle lämna ytterligare förklaringar avseende logguppgifterna i syfte att undvika missförstånd. Enligt dessa förklaringar granskade bankens interna revision år 2014 behandlingen av J.M:s kunduppgifter för perioden 1 november-31 december 2013. Den interna revisionen drog slutsatsen att fyra anställda på banken under den begärda perioden hade behandlat uppgifter om J. M. och behandlingen av uppgifterna var knuten till behandlingen av uppgifter om en annan bankkund till vilken J. M. hade en anknytning, eftersom han hade handlagt ärendet. Av uppgifterna om den andra kunden framgick att en person kallad J.M. var gäldenär i ett avtalsförhållande med den andra kunden. Eftersom J.M. vid denna tidpunkt var ansvarig för denna kund, måste banken fastställa huruvida den aktuella gäldenären var J.M. och följaktligen huruvida det en oacceptabel intressekonflikt förelåg. Enligt banken var det, för att klargöra situationen, även nödvändigt att behandla uppgifter om J. M. Varje bankanställd som hade behandlat hans uppgifter avgav yttranden till den interna revisionen om skälen till att hans uppgifter hade behandlats. Banken förklarade dessutom att den inte misstänkte att J.M. hade gjort sig skyldig till någon

skadeståndsgrundande handling med avseende på bankens behandling av uppgifterna år 2013.

- 4 J.M. vände sig till den nationella tillsynsmyndigheten, nämligen dataombudsmannens byrå, och begärde att denne skulle förelägga banken att lämna ut de begärda uppgifterna. J. M. anser att var och en har rätt att få [tillgång till] ärenden och uppgifter som rör honom eller henne. Information om behandling av kunduppgifter avser inte direkt en persons egna uppgifter, men har ett direkt samband med en korrekt behandling av en persons uppgifter och med dess säkerställande. Om en person inte hade rätt att få dessa uppgifter, skulle den registrerade inte ha något effektivt medel för att kontrollera att de uppgifter som rör honom eller henne har behandlats på ett korrekt sätt.
- 5 Genom beslut av den 4 augusti 2020 [utelämnas] avslog den ställföreträdande dataombudsmannen J.M.:s ansökan om att få tillgång till den information som denne begärt från banken. Den ställföreträdande dataombudsmannen förelade således inte banken, i egenskap av personuppgiftsansvarig, i den mening som avses i artikel 58.2 c i den allmänna dataskyddsförordningen, att tillmötesgå J.M.:s begäran att få utöva sina rättigheter enligt denna förordning. I sitt beslut konstaterade den ställföreträdande dataombudsmannen att J.M.:s begäran i själva verket utgjorde en begäran om tillgång till användarnas logguppgifter. I sitt beslut erinrade den ställföreträdande dataombudsmannen om sin tidigare beslutspraxis, enligt vilken användarnas logguppgifter inte är uppgifter om kunderna själva, utan uppgifter om arbetstagare som har behandlat kunduppgifterna. Användarnas logguppgifter ansågs således inte omfattas av den rätt till tillgång som föreskrivs i 26 § personuppgiftslagen (523/1999),¹ som tidigare var i kraft i nationell rätt. Rätten att kontrollera logguppgifter har således, utanför tillämpningsområdet för speciallagar, förbehållits personer som själva har behandlat personuppgifter i datasystemet. Den ställföreträdande dataombudsmannen anser vidare att logguppgifter, vid tillämpningen av den allmänna dataskyddsförordningen, ska betraktas som uppgifter som rör just de arbetstagare som har behandlat kunduppgifterna och att logguppgifter därför inte utgör uppgifter om J.M. till vilka han har rätt enligt artikel 15 i förordningen.
- 6 J.M. väckte talan vid Östra Finlands förvaltningsdomstol och yrkade att den ställföreträdande dataombudsmannens beslut skulle ogiltigförklaras. J.M. anser att han enligt den allmänna dataskyddsförordningen har rätt att få information om identiteten på de personer på banken som har kontrollerat hans uppgifter samt om deras befattning. Denna information krävs för att fastställa den personuppgiftsansvariges personuppgiftsincident. Den personuppgiftsansvarige måste kunna visa att behandlingen av J.M.:s personuppgifter var laglig, lämplig och öppen. Den personuppgiftsansvariges egen redogörelse för behandlingen av uppgifterna om J.M. uppfyller inte kraven i den allmänna dataskyddsförordningen.

¹ Finlex: <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/kumotut/1999/19990523>

- 7 Vid förvaltningsdomstolen bekräftade den ställföreträdande dataombudsmannen att den begärda informationen just avsåg arbetstagare som hade behandlat kunduppgifterna och att den registrerades rätt till tillgång följaktligen inte omfattade dessa uppgifter.
- 8 Banken angav i sin förklaring om utkastet till begäran om förhandsavgörande att de av J.M. efterfrågade logguppgifter inte utgjorde personuppgifter om J.M. och att uppgifterna följaktligen inte kunde omfattas av den rätt till tillgång som föreskrivs i den allmänna dataskyddsförordningen.

Nationell rätt och rättspraxis

Dataskyddslag (1050/2018)

- 9 Enligt 1 § dataskyddslagen preciseras och kompletteras genom denna lag Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), och dess nationella tillämpning.
- 10 Enligt 30 § dataskyddslagen finns bestämmelser om behandling av anställdas personuppgifter, test och kontroller som anställda ska genomgå och de krav som ställs på dessa, teknisk övervakning på arbetsplatsen samt hämtning och öppnande av anställdas e-postmeddelanden i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004).
- 11 Enligt 34 § 1 dataskyddslagen har en registrerad inte rätt att få tillgång till uppgifter, i den mening som avses i artikel 15 i dataskyddsförordningen, som samlats in om honom eller henne, om
 - 1) lämnandet av informationen kan skada den nationella säkerheten, försvaret eller allmän ordning och säkerhet eller försvåra förebyggande eller utredning av brott,
 - 2) lämnandet av informationen kan medföra allvarlig fara för den registrerades hälsa eller vård eller för den registrerades eller någon annans rättigheter, eller
 - 3) personuppgifterna används för tillsyns- och kontrolluppgifter och det för att trygga ett viktigt ekonomiskt eller finansiellt intresse för Finland eller Europeiska unionen är nödvändigt att informationen inte lämnas.
- 12 Enligt 34 § 2 dataskyddslagen har den registrerade, om endast en del av de uppgifter som gäller den registrerade är sådana att de enligt 1 mom. inte omfattas av rätten enligt artikel 15 i dataskyddsförordningen, rätt att få tillgång till övriga uppgifter som rör honom eller henne.

- 13 Enligt 34 § 3 dataskyddslagen ska den registrerade underrättas om orsakerna till begränsningen, om detta inte äventyrar syftet med begränsningen.
- 14 Enligt 34 § 4 dataskyddslagen ska de uppgifter som avses i artikel 15.1 i dataskyddsförordningen lämnas till dataombudsmannen på begäran av den registrerade, om den registrerade inte har rätt att bekanta sig med uppgifter som samlats in om honom eller henne.

Lag om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004)

- 15 Enligt 4 § 2 lagen om integritetsskydd i arbetslivet (347/2019) ska arbetsgivaren på förhand underrätta arbetstagaren om att uppgifter samlas in för utredning av dennas tillförlitlighet. Om arbetsgivaren skaffar personkredituppgifter om arbetstagaren, ska arbetsgivaren dessutom informera arbetstagaren från vilket register uppgifterna skaffas. Har uppgifter om arbetstagaren samlats in någon annanstans än hos arbetstagaren själv, ska arbetsgivaren informera arbetstagaren om de uppgifter som inhämtats innan de används för beslutsfattande som gäller arbetstagaren. Bestämmelser om den personuppgiftsansvariges skyldighet att till den registrerade lämna ut uppgifter samt om den registrerades rätt att få tillgång till uppgifter finns i kapitel III i dataskyddsförordningen.

Speciallagstiftning om rätten att få tillgång till användarnas logguppgifter

- 16 I Finland föreskrevs rätten att få tillgång till användarnas logguppgifter, innan den allmänna dataskyddsförordningen trädde i kraft, endast i speciallagstiftning. Sådana speciallagar är lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007)² samt lagen om befolkningsdatasystemet och de certifikattjänster som tillhandahålls av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata (661/2009).³

Rättspraxis från Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)

- 17 I Finland har Högsta förvaltningsdomstolen hänskjutit tolkningsfrågor om myndigheternas verksamhet vid tillämpningen av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (nedan kallad offentlighetslag 621/1999) för förhandsavgörande. Innan den allmänna dataskyddsförordningen trädde i kraft, hade Högsta förvaltningsdomstolen exempelvis i sitt avgörande av den 5 april 2014 (HFD:2014:69) slagit fast, att sekretessbelagda logguppgifter inte handlade om den person som begärt att få ta del av uppgifterna, utan om dem som använt datasystemet. Högsta förvaltningsdomstolen fann emellertid även att av det som polisinrättningen anfört inte framgick att utlämnande av logguppgifterna skulle ha äventyrat genomförandet av polisens uppgifter eller polispersonalens säkerhet på ett sådant sätt att utlämnandet av uppgifterna skulle ha stått i strid med ett synnerligen viktigt allmänt eller enskilt intresse på det sätt som avses i 11 § 2.1

² Finlex: <https://finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2007/20070159>

³ Finlex: <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2009/20090661>

offentlighetslagen. Som part i målet hade den registrerade således rätt att få logguppgifterna av polisinrättningen.

- 18 Efter det att den allmänna dataskyddsförordningen hade trätt i kraft fann Högsta förvaltningsdomstolen i ett avgörande av den 11 juni 2020 (HFD:2020:72) att förvaltningsdomstolen borde ha behandlat överklagandet av ett administrativt beslut - nämligen skatteförvaltningens - inte bara som ett mål om offentliggörande av officiella handlingar, utan även som ett dataskyddsärende om den registrerades rätt till tillgång till uppgifter, med tillämpning av bestämmelserna i dataskyddsförordningen.. Högsta förvaltningsdomstolen slog fast att förvaltningsdomstolens beslut skulle upphävas och ärendet återförsändas till förvaltningsdomstolen för ny prövning, men denna gång ävensom ett dataskyddsärende. Målet är fortfarande anhängigt vid tidpunkten för förevarande begäran om förhandsavgörande.

Unionsbestämmelser som är relevanta för utgången i målet

Den allmänna dataskyddsförordningen

- 19 Enligt skäl 60 i den allmänna dataskyddsförordningen innebär principerna om rättvis och öppen behandling att den registrerade ska informeras om att behandling sker och syftet med den. Den personuppgiftsansvarige bör till den registrerade lämna all ytterligare information som krävs för att säkerställa en rättvis och öppen behandling, med beaktande av personuppgiftsbehandlings specifika omständigheter och sammanhang.
- 20 Enligt skäl 63 i förordningen (rättelse (finsk språkversion) i EUT L 74, 4.3.2021) bör den registrerade ha rätt att få tillgång till personuppgifter som insamlats om denne samt på enkelt sätt och med rimliga intervall kunna utöva denna rätt, för att vara medveten om att behandling sker och kunna kontrollera att den är laglig. Detta innefattar rätten för registrerade att få tillgång till uppgifter om sin hälsa, exempelvis uppgifter i läkarjournaler med t.ex. diagnoser, undersökningsresultat, bedömningar av behandlande läkare och eventuella medicinska behandlingar eller interventioner. Alla registrerade bör därför ha rätt att få kännedom och att underrättas om framför allt orsaken till att personuppgifterna behandlas, om möjligt vilken tidsperiod behandlingen pågår, vilka som mottar personuppgifterna, bakomliggande logik i samband med automatisk behandling av personuppgifter och, åtminstone när behandlingen bygger på profilering, konsekvenserna av sådan behandling. Om möjligt bör den personuppgiftsansvarige kunna ge fjärråtkomst till ett säkert system genom vilket den registrerade kan få direkt åtkomst till sina personuppgifter. Denna rätt bör inte inverka menligt på andras rättigheter eller friheter, t.ex. affärshemligheter eller immateriell äganderätt, särskilt inte på upphovsrätt som skyddar programvaran. Resultatet av dessa överväganden bör dock inte bli att den registrerade förvägras all information. Om den personuppgiftsansvarige behandlar en stor mängd uppgifter om den registrerade, bör den personuppgiftsansvarige kunna begära att den registrerade lämnar uppgift

om vilken information eller vilken behandling begäran avser, innan informationen lämnas ut.

- 21 I artikel 4.1 i förordningen avses med personuppgifter varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (nedan kallad en registrerad), varvid en identifierbar fysisk person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras särskilt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikatorer eller en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
- 22 I artikel 5.1 a och f samt 5.2 i nämnda förordning föreskrivs följande:
- ”(1) Principer för behandling av personuppgifter
- a) Uppgifterna ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade (laglighet, korrekthet och öppenhet).
- ...
- f) De ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse, med användning av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder (integritet och konfidentialitet).
- (2) Den personuppgiftsansvarige ska ansvara för och kunna visa att punkt 1 efterlevs (ansvarsskyldighet).”
- 23 Enligt artikel 15.1 i förordningen har den registrerade rätt att av den personuppgiftsansvarige få bekräftelse på huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och i så fall få tillgång till personuppgifterna och följande information (rättelse (finsk språkversion) i EUT L 74 av den 4.3.2021):
- a) Ändamålen med behandlingen.
- b) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.
- c) De mottagare eller kategorier av mottagare till vilka personuppgifterna har lämnats eller ska lämnas ut, särskilt mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.
- 24 Enligt artikel 24 [utelämnas].1 i förordningen ska den personuppgiftsansvarige, med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för fysiska personers rättigheter och friheter, genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder

för att säkerställa och kunna visa att behandlingen utförs i enlighet med denna förordning. Dessa åtgärder ska ses över och uppdateras vid behov.

- 25 I artikel 88 i förordningen föreskrivs följande beträffande behandling av personuppgifter i samband med anställning:

”(1) Medlemsstaterna får i lag eller i kollektivavtal fastställa mer specifika regler för att säkerställa skyddet av rättigheter och friheter vid behandling av anställdas personuppgifter i anställningsförhållanden, särskilt när det gäller rekrytering, genomförande av anställningsavtalet inklusive befrielse från i lag eller kollektivavtal stadgade skyldigheter, ledning, planering och organisering av arbetet, jämställdhet och mångfald i arbetslivet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt skydd av arbetsgivarens eller kundens egendom men också när det gäller att såväl kollektivt som individuellt utöva och komma i åtnjutande av rättigheter och förmåner som är knutna till anställningen samt att avsluta anställningsförhållandet.

(2) Dessa regler ska innehålla lämpliga och specifika åtgärder för att skydda den registrerades mänskliga värdighet, berättigade intressen och grundläggande rättigheter, varvid hänsyn särskilt ska tas till insyn i behandlingen, överföring av personuppgifter inom en koncern eller en grupp av företag som deltar i gemensam ekonomisk verksamhet samt övervakningssystem på arbetsplatsen.”

Relevant rättspraxis från domstolen

- 26 Östra Finlands förvaltningsdomstol har inte kännedom om någon praxis från EU-domstolen avseende tolkningen av den allmänna dataskyddsförordningen i en liknande situation. Eftersom begreppet personuppgifter inte begränsas genom den allmänna dataskyddsförordningen, har förvaltningsdomstolen granskat domstolens praxis avseende Europaparlamentets och rådets direktiv 95/[4]6/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet).
- 27 Domstolen gjorde en tolkning av rätten till tillgång enligt artikel 12 i dataskyddsdirektivet i domen i mål C-553/07, *College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/E. E. Rijkeboer* (EU:C:2009:293). Målet rörde en situation där en person hade förvägrats tillgång till personuppgifter som insamlats om denne och som hade lämnats ut till tredje man under den tvåårsperiod som föregick begäran om information. Domstolen påpekade att det, för att kunna avgöra omfattningen av den rätt till tillgång som tillerkänns genom direktivet, först skulle fastställas vilka uppgifter som omfattades av denna rätt. Därefter skulle ändamålet med artikel 12 a i direktivet, sett mot bakgrund av de mål som eftersträvas med direktivet, tas i beaktande (punkt 40 i domen). I det mål som avgjordes av domstolen rörde det sig om två kategorier av uppgifter. Den första kategorin avsåg privata uppgifter som kommunen innehade avseende en person, såsom vederbörandes namn och adress, vilka i detta fall utgjorde grunduppgifter. Domstolen slog fast att dessa uppgifter utgjorde ”personuppgifter” i den mening

som avses i artikel 2 a i direktivet, eftersom det var fråga om upplysningar som avsåg en identifierad eller identifierbar fysisk person. Den andra kategorin rörde de mottagare eller mottagarkategorier till vilka grunduppgifterna hade lämnats ut samt innehållet i dessa uppgifter. Denna kategori avsåg således behandlingen av grunduppgifter (punkterna 41–43 i domen).

- 28 Enligt domstolen innebär rätten till skydd för privatlivet att den registrerade kan försäkra sig om att dennes personuppgifter behandlas korrekt och lagenligt, det vill säga, särskilt, att vederbörandes grunduppgifter är exakta och att de har tillhandahållits behöriga mottagare. Såsom har angetts i skäl 41 i direktivet måste den registrerade, för att kunna utföra nödvändiga kontroller, förfoga över en rätt att få tillgång till de uppgifter som är föremål för en behandling. I artikel 12 a i direktivet föreskrivs i detta hänseende en rätt att få tillgång till grunduppgifter samt till information om de mottagare eller mottagarkategorier till vilka uppgifterna lämnats ut. Enligt domstolen är denna rätt att få tillgång nödvändig för att möjliggöra för den registrerade att utöva de rättigheter som avses i artikel 12 b och c i direktivet. För det fall behandlingen av vederbörandes uppgifter inte är förenlig med direktivet har den registrerade enligt dessa bestämmelser rätt att från den registeransvarige få uppgifterna rättade, utplånade eller blockerade (punkt b) eller att få den registeransvarige att underrätta tredje man till vilken uppgifterna utlämnats, om en sådan rättelse, utplåning eller blockering, om detta inte visar sig vara omöjligt eller innebär en oproportionerligt stor ansträngning (punkt c), (punkterna 49 och 50 i domen).
- 29 Domstolen fann att dataskyddsdirektivets tillämpningsområde i själva verket var mycket stort och att de personuppgifter som omfattades av direktivet var av olika slag (punkt 59 i domen).
- 30 Domstolen gjorde en tolkning av begreppet personuppgifter, i den mening som avses i artikel 2 a i dataskyddsdirektivet, i domen i mål C-434/16, Peter Nowak/Data Protection Commissioner (EU:C:2017:994). Målet rörde en situation där en nationell tillsynsmyndighet vägrade att ge en person tillgång till ett rättat exemplar av ett prov som personen hade skrivit, med hänvisning till att uppgifterna i provet inte utgjorde personuppgifter. Domstolen fann i denna dom att användningen av uttrycket ”varje upplysning” i definitionen av begreppet personuppgifter i artikel 2 a i direktiv 95/46 avspeglade unionslagstiftarens målsättning att ge begreppet en vidsträckt innebörd. Begreppet avgränsas inte till känsliga upplysningar eller upplysningar av privat karaktär, utan kunde innefatta samtliga upplysningar, såväl objektiva upplysningar som subjektiva upplysningar som lämnas i form av åsikter eller bedömningar, under förutsättning att upplysningarna ”avsåg” den registrerade. Detta villkor var uppfyllt när upplysningen på grund av sitt innehåll, syfte eller verkan var knuten till en bestämd person (punkterna 34 och 35 i domen).
- 31 Enligt domstolen påverkas konstaterandet att examinatorns anteckningar avseende examinandens svar på provet utgör upplysningar som på grund av sitt innehåll,

syfte och verkan är knutna till examinanden inte av det faktum att anteckningarna även utgör upplysningar som avser examinatorn (punkt 44 i domen).

- 32 Vidare fann domstolen att om upplysningar avseende en examinand, vilka återfinns i de svar som vederbörande lämnat på ett prov för en yrkesexamen och i examinatorns anteckningar angående svaren, utesluts från kvalificeringen som ”personuppgifter” skulle detta få till följd att dessa upplysningar fullständigt undantas från tillämpningen av principerna och garantierna för skydd av personuppgifter, särskilt principen i artiklarna 6 och 7 i direktiv 95/46 om uppgifternas kvalitet och för att behandling av uppgifterna ska vara tillåten, den registrerades rätt enligt artiklarna 12 och 14 i direktivet till tillgång, att erhålla rättelse och göra invändningar samt principen om tillsynsmyndighetens övervakning enligt artikel 28 i direktivet. 28 i direktivet (punkt 49 i domen).
- 33 Domstolen fann i sin dom att artikel 2 a i direktiv 95/46 skulle tolkas så, att under sådana omständigheter som de som var aktuella i det nationella målet utgjorde de skriftliga svar som en examinand lämnat på ett prov för yrkesexamen och examinatorns eventuella anteckningar angående nämnda svar ”personuppgifter”, i den mening som avses i den bestämmelsen.

Huruvida ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken

- 34 Enligt Östra Finlands förvaltningsdomstol rör målet tolkningen av begreppet personuppgifter, i den mening som avses i artikel 4.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, och den registrerades rätt enligt artikel 15.1 att få tillgång till personuppgifter som rör dem och som insamlats av den personuppgiftsansvarige.
- 35 Den allmänna dataskyddsförordningen värnar om den personliga integriteten och kräver att personuppgifter enligt artikel 5.1 a i den allmänna dataskyddsförordningen ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade, samt enligt 5.1 f ska behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling. Enligt artikel 5.2 ska den personuppgiftsansvarige ansvara för och kunna visa att punkt 1 efterlevs (ansvarsskyldighet). För att kunna uppfylla sin ansvarsskyldighet ska den personuppgiftsansvarige enligt artikel 24.1 i den allmänna dataskyddsförordningen genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa och kunna visa att behandlingen utförs i enlighet med denna förordning. Av dessa skäl registrerar personuppgiftsansvariga logguppgifter om de personer som har behandlat den registrerades personuppgifter och [tidpunkten] för behandlingen av personuppgifterna.
- 36 Den registrerade har enligt artikel 15 rätt att av den personuppgiftsansvarige få bekräftat huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och, i de fall där personuppgifter behandlas, få tillgång till dessa personuppgifter, ändamålet med behandlingen, [de kategorier av personuppgifter]

som berörs samt mottagare och kategorier av mottagare. Det är enligt bestämmelsen emellertid oklart huruvida de uppgifter som den personuppgiftsansvarige, för att uppfylla kravet i artikel 24.1 i förordningen, insamlat och på grundval av vilka identiteten av den person som behandlat den registrerades personuppgifter samt tidpunkten för behandlingen av personuppgifterna kan fastställas, ska betraktas som information enligt artikel 15.1 som den registrerade har rätt att få tillgång till, eller enbart som personuppgifter om de personer som har behandlat personuppgifterna och till vilka den registrerade inte får tillgång.

- 37 I skäl 9 i den allmänna dataskyddsförordningen anges att målen och principerna för dataskyddsdirektiv 95/46/EG fortfarande är giltiga, men det har inte kunnat förhindra bristande enhetlighet i genomförandet av dataskyddet i olika delar av unionen, rättsosäkerhet eller allmänt spridda uppfattningar om att betydande risker kvarstår för fysiska personer, särskilt med avseende på användning av internet. Vidare anges i skäl 10 i den allmänna dataskyddsförordningen att en konsekvent och enhetlig tillämpning av bestämmelserna om skydd av fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter vid behandling av personuppgifter bör säkerställas i hela unionen.
- 38 I målet uppkommer frågan huruvida J.M. faktiskt kan försäkra sig om att behandlingen av hans personuppgifter är lagenlig. Användarnas logguppgifter och deras registrering innehåller även information om att de behandlade personuppgifterna har kontrollerats (innehållsfaktorn). Det är även troligt att deras användning påverkar de rättigheter som följer av skyddet för privatlivet (effektaspekterna). Den registrerades rätt till tillgång utgör en viktig del av de rättigheter som den registrerade tillförsäkras genom den allmänna dataskyddsförordningen, och utövandet av denna rätt föregås ofta av utövandet av andra rättigheter enligt den allmänna dataskyddsförordningen, såsom de rättsmedel som avses i kapitel VIII. Således utgör exempelvis enbart rätten enligt artikel 77 i den allmänna dataskyddsförordningen för varje registrerad person att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet inte något tillräckligt medel för att garantera alla ovannämnda rättigheter i hela Europeiska unionen. Det är nödvändigt att inhämta ett förhandsavgörande från domstolen, eftersom det inte tydligt framgår av den allmänna dataskyddsförordningen huruvida den registrerade endast har en rätt att få tillgång till sina egna kunduppgifter och eventuella anteckningar därom, eller även till information om av vem, vid vilken tidpunkt och i vilket syfte den registrerades kunduppgifter har behandlats. I det aktuella målet ska situationen för den som har behandlat uppgifterna bedömas i förhållande till situationen för den registrerade som utövar sin rätt till tillgång. När de registrerades rätt att få tillgång till olika uppgifter som insamlats av den personuppgiftsansvarige skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, behandlas de olika beroende på var de registrerade är bosatta eller är medborgare.
- 39 Även den nationella tillsynsmyndigheten, nämligen den ställföreträdande dataombudsmannen, har angett att ett förhandsavgörande bör inhämtas från Europeiska unionens domstol i detta mål.

Tolkningsfrågor

40 Mot denna bakgrund beslutade Östra Finlands förvaltningsdomstol att vilandeförklara målet och med stöd av artikel 267 FEUF ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

1. Ska den rätt till tillgång som tillkommer den registrerade enligt artikel 15.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, med hänsyn till [begreppet] personuppgifter i den mening som avses i artikel 4.1 i förordningen, tolkas så, att information som insamlats av den personuppgiftsansvarige, av vilken framgår vem som har behandlat den registrerades personuppgifter samt tidpunkten och ändamålet för behandlingen, inte utgör information som den registrerade har rätt att få tillgång till, bland annat på grund av att det rör sig om uppgifter om den personuppgiftsansvariges arbetstagare?
2. Om fråga 1 besvaras jakande och den registrerade med stöd av artikel 15.1 i den allmänna dataskyddsförordningen inte har någon rätt att få tillgång till den information som anges i fråga 1 på grund av att den inte utgör personuppgifter om den registrerade enligt artikel 4.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, ska följande för den informationen, som den registrerade i enlighet med artikel 15.1 [a-h] har rätt att få tillgång till, i förevarande fall beaktas:
 - a. Hur ska ändamålet med behandlingen, i den mening som avses i artikel 15.1 a, tolkas mot bakgrund av omfattningen av den registrerades rätt till tillgång? Kan ändamålet för behandlingen närmare bestämt ligga till grund för rätten att få tillgång till användarnas logguppgifter som den personuppgiftsansvarige har samlat in, såsom information om personuppgifter om de personer som har behandlat uppgifterna samt tidpunkten och ändamålet för behandlingen av personuppgifterna?
 - b. Kan personer som har behandlat J.M.:s kunduppgifter, i ett sådant sammanhang och enligt särskilda villkor, i enlighet med artikel 15.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen betraktas som mottagare av personuppgifter som den registrerade har rätt att få tillgång till?
3. Har det någon betydelse för målet att det rör sig om en bank som utövar reglerad verksamhet eller att J.M. var både anställd och kund hos banken?
4. Är det relevant för prövningen av ovanstående frågor att J.M.:s uppgifter behandlades innan den allmänna dataskyddsförordningen trädde i kraft?

[utelämnas]